

DISCIPLÍNA

Téma 8

AKO UDRŽIAVAME ČISTOTU V ZBORE?

Prehľad:

V tejto téme preskúmame dôležitosť cirkevnej disciplíny. Pozrieme sa na základné princípy, ktorými sa v miestnych zboroch máme riadiť.

Ciele:

Pomôcť zborovým vedúcim :

- Porozumieť hlavným dôvodom pre cirkevnú disciplínu.
- Preskúmať biblické princípy o uplatňovaní cirkevnej disciplíny v zборе.
- Zhodnotiť procedúry cirkevnej disciplíny vo vašom zборе.

Možné výsledky:

Zboroví vedúci:

- Uznajú potrebu biblického prístupu k cirkevnej disciplíne.
- Poznačia si princípy cirkevnej disciplíny pre ich zbor.
- Zhodnotia svoj zbor a podniknú kroky, aby aplikovali princípy z tejto témy.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Rovnako ako uctievanie, aj cirkevná disciplína vyplýva z nášho povolania slúžiť svätému Bohu, ktorý požaduje poctivú oddanosť výlučne jemu. Cirkevná disciplína je definovaná v širšom aj užšom slova zmysle. V tom širšom znamená všetko, čo robíme preto, aby sme povzbudzovali, napomínali a naprávali veriacich, aby sme im pomáhali byť ako Kristus. V užšom slova zmysle sa výraz cirkevná disciplína používa na označovanie procesu riešenia vážneho hriechu, ktorý môže viesť k vylúčeniu z tela cirkvi. V tejto téme sa môžete rozhodnúť, či sa viacej sústreďíte na účely cirkevnej disciplíny, na metódy cirkevnej disciplíny alebo na hriechy, za ktoré by mal zbor svojho člena podrobiť disciplíne.

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré vás majú pomôcť uvažovať o tejto téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Cirkevná disciplína je stredovekou praktikou, ktorú by sme v dnešnej modernej dobe mali zanechať.“

„Náš právny systém nám môže brániť presadzovať cirkevnú disciplínu.“

„Keď sú v Božích očiach všetky hriechy rovnako zlé, prečo by sme mali vyberať niektoré, ktoré riešime cirkevnou disciplínou? Možno cirkevnú disciplínu potrebuje každý.“

„Cirkevná disciplína, to sú kruté praktiky, ktoré ľudí ponižujú a zahanbujú.“

„Ľudom vystaveným disciplíne by sme mali odmietnuť prístup k Večeri Pánovej.“

„Biblia hovorí, aby sme nesúdili, preto si myslím, že by sme nemali presadzovať cirkevnú disciplínu. Kto prvý hodí kameňom?“

„Ak má náš zbor byť svätou nevestou Kristovou, potom musíme byť čistí, takže potrebujeme presadzovať cirkevnú disciplínu prísne a často.“

„Nemyslím si, že cirkevná disciplína ešte funguje, pretože ľudia môžu jednoducho odísť do iného zboru.“

Príklad zo života

Jozef prišiel za kazateľom Michalom porozprávať sa o svojom manželstve. Niekoľko minút po začatí rozhovoru sa Jozef priznal, že už šesť mesiacov má pomer s Katkou, dobrou priateľkou svojej manželky Betky. Tej o tom povedal a ona je ochotná mu odpustiť a pokúsiť sa túto situáciu zvládnuť. Problémom je, že Jozef v skutočnosti dúfal, že ho Betka vyhodí, pretože je zaľúbený do Katky. Tá je tou pravou,

spriaznenou dušou, ženou jeho snov. Jozef nevie, čo má urobiť. Vie, že správne by bolo ukončiť pomer a vrátiť sa k svojej žene Betke, ale bojí sa, že také rozhodnutie bude ľutovať, pretože sa bude musieť vzdať toho najlepšieho, čo ho kedy postretlo.

Po niekoľkých náročných týždňoch sa Jozef rozhodol opustiť Betku a oženiť sa s Katkou. Povie Michalovi, že vie, že Boh chce, aby bol šťastný. Modlil sa za to a vo svojom srdci cíti pokoj. On a Katka sa chcú zosobášiť a ostať v zbore.

Je toto prípad pre zborovú disciplínu? Ak nie, prečo? Ak áno, ako by ste postupovali v tejto situácii?

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklad zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSMÁ

Čo o tejto téme hovorí Biblia?

Robte si poznámky z každého oddielu a hľadajte základné nemenné princípy platné pre každý miestny zbor. Potom zhrňte svoje poznámky vo forme zoznamu biblických princíпов pre zborovú disciplínu. Vyplňte tabuľku nižšie.

Oddiely

Matúš 18:15-35 postup pri disciplíne

Prečo je podľa vás podobenstvo o neodpúšťajúcom sluhovi umiestnené hneď za oddiel o hriechu v cirkvi?

Galat'anom 6:1-5 nieš' bremená druhých
2 Tesaloničanom 3:6-15 lenivosť
Títovi 3:10, 11 varovanie bludárovi
Jakubov 5:19, 20 priviesť späť zblúdilého

ODDIEL	Účel disciplíny	Príčina disciplíny	Forma disciplíny
Matúš 18:15-35			
Galat'anom 6:1-5			
2 Tesaloniča- nom 3:6-15			
Títovi 3:10, 11			
Jakubov 5:19, 20			

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV
Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?

“Zborová disciplína”, Wayne Grudem.

Úryvok zo 46. kapitoly z knihy Systematic Theology s. 894-900. Copyright © 1994 Wayne Grudem. V origináli použité s dovolením Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI. Všetky práva vyhradené.

Zborová disciplína

Wayne Grudem

Keďže zborová disciplína je jednou z oblastí, kde cirkev uplatňuje svoju moc, je teraz vhodné uviesť biblické princípy týkajúce sa uplatňovania zborovej disciplíny.

1. Účel zborovej disciplíny

a. Náprava a zmierenie veriaceho, ktorý poblúdil: Hriech narúša spoločenstvo medzi veriacimi a tiež s Bohom. Aby mohlo nastať zmierenie, je potrebné sa s hriechom porátať. Preto je hlavným účelom zborovej disciplíny usilovať sa o dvojitý cieľ – o *nápravu* (vinníka v jeho správaní) a o *zmierenie* (medzi veriacimi a s Bohom).¹ Rovnako, ako múdri rodičia vychovávajú svoje deti, (Príslovia 13:24: „Kto [svojho syna] však miluje, včas ho vychováva), a rovnako, ako Boh náš Otec vychováva tých, ktorých miluje (Hebrejom 12:6; Zjavenie 3:19), tak aj cirkev pri starostlivosti o disciplínu koná s láskou, aby priviedla späť poblúdeného brata alebo sestru, nanovo ho/ju uviedla do správneho spoločenstva a zachránila ho/ju od deštruktívneho správania v živote. V Matúšovi 18:15 je vyjadrená nádej, že presadzovanie disciplíny skončí prvým krokom, keď napomína jednotlivec: „Ak ťa poslúchne, získal si svojho brata.“ Výraz „získal si svojho brata“ naznačuje, že tí, ktorí presadzujú disciplínu, by stále mali mať na pamäti jej cieľ, ktorým je osobné zmierenie medzi kresťanmi. Pavol nám pripomína, že máme „napraviť“ hrešiaceho brata ale-

¹ John White a Ken Blue vo svojej vynikajúcej knihe o zborovej disciplíne s názvom *Church Discipline That Heals* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1985; pôvodný názov *Healing the Wounded*), poznamenávajú, že v histórii cirkvi v mnohých prípadoch, keď zmierenie nebolo hlavným zámerom, viedla zborová disciplína k zneužívaniu tohto procesu (pozri hlavne str. 45-56). Ale oni sami hovoria, že „skutočné zmierenie nikdy nenastane bez zmeny ľudí, ktorých sa to týka (s. 46). Preto som spojil zmierenie a nápravu v tejto prvej časti.

bo sestru „v duchu miernosti“ (Galatam 6:1), a Jakub nás povzbudzuje, aby sme „vrátili hriešnika z jeho bludnej cesty“ (Jakub 5:20).

Ak by sa členovia zboru aktívne napomínali – v súkromí a s miernosťou – a navzájom sa za seba modlili pri prvom jasnom dôkaze hriešneho konania, nebolo by takmer vôbec potrebné formálne presadzovať zborovú disciplínu, pretože celý proces by začínal i končil rozhovorom medzi dvoma ľuďmi a nikto ďalší by sa o ňom nikdy nedozvedel.

Dokonca i keď sa pristúpi k poslednému kroku, „exkomunikácii“ (teda vylúčenia niekoho zo spoločenstva či „komunity“ cirkvi), stále existuje nádej, že výsledkom bude pokánie. Pavol odovzdal Hymenea a Alexandra Satanovi, „aby sa odnaučili rúhať“ (1 Timotejovi 1:20) a muž, ktorý v Korinte žil v inceste, mal byť odovzdaný Satanovi, „aby bol [jeho] duch v Pánov deň zachránený“ (1 Korinťanom 5:5).²

Ak budú kresťania, ktorí musia podniknúť kroky k uplatňovaniu zborovej disciplíny, stále pamätať na tento prvý zámer – na zmierenie blúdiacich veriacich navzájom a s Bohom a na nápravu k správne živote – potom bude oveľa jednoduchšie pre zúčastnené strany stále konať v pravej láske a pocity hnevu alebo túžba po pomste zo strany ublížených, ktoré často driemu pod povrchom, sa skôr stratia.

b. Predísť tomu, aby sa hriech rozšíroval medzi ďalšími: Hoci hlavným cieľom zborovej disciplíny je náprava a zmierenie chybujúceho veriaceho, v súčasnej dobe nie vždy náprava a zmierenie nastanú. Ale či náprava

² Nezvyčajný výraz „odovzdať Satanovi“ v týchto veršoch zrejme znamená „vylúčiť z cirkvi“, keďže je jasné, že to Pavol káže Korinťanom urobiť v 1 Korinťanom 5:2, 7, 13. Vylúčiť niekoho z cirkvi znamená vrátiť toho človeka späť do kráľovstva tohto hriešneho veku, kde vládne Satan.

nastane či nie, cirkev má za úlohu presadzovať disciplínu, pretože to plní ďalšie dva účely.

Jedným z nich je predísť rozširovaniu hriechu medzi ďalšími. Autor Listu Hebrejom kresťanom hovorí, aby „dbali o to, aby nevyrástol nijaký koreň horkosti“ čo by spôsobil zmätok a *mnohých nakaziť* (Hebrejom 12:15). To znamená, že ak sa konflikt medzi ľuďmi nevyrieši rýchlo, jeho dôsledky sa môžu rozšíriť medzi mnohých ďalších, a to je niečo, čo, žiaľ, zrejme platí v mnohých prípadoch nejednoty v zборе. Pavol taktiež hovorí, že „*trocha kvasu prekvasí celé cesto*“ a káže Korintňanom vylúčiť zo zboru muža, ktorý žije v inceste (1 Korintňanom 5:2, 6-7), inak jeho hriech nakazí celý zbor. Ak by takého muža nepodrobili zborovej disciplíne, dôsledky jeho hriechu by sa rozšírili k mnohým ďalším, ktorí by o ňom vedeli a videli by, že zbor mu nevenoval takmer nijakú pozornosť. To by spôsobilo, že mnohí by si mysleli, že ten hriech nebol až taký zlý, ako sa domnievali, a ďalší by boli v pokušení spáchať podobný alebo súvisiaci hriech. Navyše, ak sa neuplatní zborová disciplína pri jednom konkrétnom priestupku, potom bude pre zbor oveľa ťažšie uplatniť disciplínu, ak niekto iný spácha podobný hriech v budúcnosti.

Pavol taktiež povedal Timotejovi, že starší, ktorí zotrývajú v hriechu, majú byť napomenutí v prítomnosti všetkých „*aby aj ostatní žili v bázní*“ (1 Timotejovi 5:20) – to znamená, aby si mnohí ďalší uvedomili, že hriech sa nebude tolerovať, ale bude naprávaný cirkvou i Bohom. Pavol dokonca verejne pokarhal Petra, aby ostatní nenasledovali a nenapodobňovali Petra, ktorý sa separoval a jedával len s židovskými veriacimi (Galatňanom 2:11).

c. Ochránovať čistotu cirkvi

a Kristovu česť: Tretím cieľom zborovej disciplíny je chrániť čistotu cirkvi a brániť zneucteniu Krista. Samozrejme, že v tomto veku nemá žiaden veriaci úplne čisté srdce a všetkým nám v živote ostal hriech. Ale keď člen zboru stále hreší tak, že je to navonok ostat-

ným zrejme, obzvlášť neveriacim,³ toto jasne zneuctuje Krista. Je to podobné situácii Židov, ktorí neposlúchali Boží zákon a spôsobili, že sa neveriaci posmievali a rúhali Božiemu menu (Rimanom 2:24: „Pre vás sa medzi pohanmi rúhajú Božiemu menu“).

Preto bol Pavol tak šokovaný tým, že Korintňania nepodrobili disciplíne muža, ktorý tvrdohlavo zotrýval v hriechu, ktorý bol v zbere verejne známy (1 Korintňanom 5:1-2: „A vy sa ešte vystatujete, nie aby ste sa radšej rmútili“). Taktiež ho veľmi zarmucovalo, že „brat sa súdi s bratom, a k tomu ešte pred neveriacimi“ (1 Korintňanom 6:6). Peter povzbudzuje veriacich, aby netolerovali také morálne škvrny na charaktere cirkvi, ale radšej sa „usilovali, aby vás Pán našiel v pokoji nepoškrvených a bezúhonných (2 Petrov 3:14). A náš Pán Ježiš si chce pripraviť cirkev „na ktorej niet poškrvny ani vrásky, ... aby bola svätá a bez poškrvny“ (Efezanom 5:27), pretože on je hlavnou cirkvou, a jej charakter sa podpisuje na jeho reputácii. Dokonca aj anjeli a démoni sa pozerajú na cirkev a vidia Božiu múdrosť, ktorá sa v nej zjavuje (3:10), preto (4:1) Pavol povzbudzuje kresťanov, aby „sa usilovali udržiavať jednotu ducha vo zväzku pokoja“ (4:3).

Toto je veľmi vážna záležitosť. Keďže Pánovi Ježišovi žiarlivo záleží na svojej vlastnej cti, ak cirkev nebude vhodne presadzovať disciplínu, urobí to sám, ako to urobil v Korinte, kde to malo za následok chorobu a smrť (1 Korintňanom 11:27-34), a ako varoval, že to urobí v Pergame (Zjavenie 2:14-15) a v Tyatírach (Zjavenie 2:20). V týchto posledných dvoch prípadoch bol Pán nespokojný s celým zborom preto, lebo tolerovali viditeľnú neposlušnosť a nepresadzovali disciplínu: „No mám proti tebe to, že *trpíš ženu Izebel*, ktorá hovorí o sebe, že je prorokynia, a pritom učí a *zvádza* mojich služobníkov, aby smilnili a jedli mäso obe-

³ Ale taktiež anjelom (pozrite Efezanom 3:10; 1 Timotejovi 5:21).

tované modlám“ (Zjavenie 2:20; pozri tiež 14-16).⁴

2. Pri akých hriechoch sa má presadzovať zborová disciplína?

Ježišovo vyučovanie v Matúšovi 18:15-20 nám na jednej strane hovorí, že ak sa osobný hriech proti niekomu nedá vyriešiť v súkromí alebo malej skupine, potom sa tá vec musí priniesť pred zbor:

Keby sa prehrešil tvoj brat, choď za ním a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa poslúchne, získal si svojho brata. Ak ťa neposlúchne, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby každá výpoveď bola založená na svedectve dvoch alebo troch svedkov. Ak by ani ich neposlúchol, povedz to cirkvi. Ak by neposlúchol ani cirkev, nech ti je ako pohan alebo mýtnik.

V tomto prípade sa vec presunula zo súkromnej a neformálnej situácie k verejnemu a oveľa formálnejšiemu procesu, pri ktorom disciplínu presadzuje celý zbor.

Na druhej strane sa zdá, že neexistuje špecifikované explicitné obmedzenie pre hriechy, voči ktorým by mala byť uplatnená zborová disciplína. Príklady hriechov, voči ktorým sa uplatňuje, sú v Novej zmluve extrémne rôznorodé: nejednotnosť (Rimanom 16:17; Títovi 3:10), incest (1 Korinťanom 5:1), lenivosť a odmietanie pracovať (2 Tesaloničanom 3:6-10), neposlušnosť tomu, čo Pavol píše (2 Tesaloničanom 3:14-

⁴ Vyššie spomínané účely zborovej disciplíny sú dobre zhrnuté vo Westminsterском vyznaní viery, kapitola 30, odsek 3:

“Cirkevná disciplína je nevyhnutná pre nápravu a získanie problémových bratov, pre odradenie ostaných od záľuby v priestupkoch, pre odstránenie kvasu, ktorý by mohol nakaziť celé cesto, pre zachovanie Kristovej cti a svätej zvesti evanjelia a pre odvrátenie Božieho hnevu, ktorý by mohol spravodlivo dopadnúť na cirkev, keby strpela, že Jeho zmluva a jej pečate sú poškvrňované zlopestvnými a tvrdohlavými priestupníkmi.“

15), rúhanie (1 Timotejovi 1:20), a šírenie heretickej náuky (2 Jánov 10-11).

No napriek tomu sa zdá, že platí jasný princíp: všetky hriechy, voči ktorým bola explicitne uplatnená zborová disciplína v Novej zmluve, boli verejne známe alebo navonok viditeľné,⁵ a mnohé z nich pretrvávali istý čas. Dôsledkom skutočnosti, že hriechy boli verejne známe, bolo, že reputácia cirkvi sa narušila, Kristus bol zneuctený a existovala reálna možnosť, že aj iní sa odvážia žiť podľa nesprávnych spôsobov, ktoré boli verejne tolerované.

Avšak pri vykonávaní zborovej disciplíny je tu stále potreba zrelého úsudku, pretože nikto z nás nedosiahol úplné posvätenie. Navyše, keď zistíme, že niekto si už je hriechu vedomý a zápasí s ním, slová napomenutia môžu spôsobiť viac škody ako úžitku. Tak tiež by sme mali pamätať na to, že v prípadoch správania, na ktorom sa kresťania oprávnené nezhodujú, Pavol povzbudzuje k veľkej miere tolerancie (Rimanom 14:1-23).

3. Ako by sa mala presadzovať zborová disciplína?

a. O hriechu by malo vedieť čo najmenej ľudí: Zdá sa, že toto je zámerom v Matúšovi 18:15-17 pri postupnosti od súkromného stretnutia cez stretnutie s dvoma alebo troma ďalšími ku oznámeniu celému zboru. Čím menej ľudí o hriechu vie, tým lepšie, pretože je jednoduchšie robiť pokánie, menej ľudí poblúdi a menej utrpí reputácia daného človeka, reputácia cirkvi a reputácia Kristova.⁶

b. Disciplinárne opatrenia by mali naberáť na sile, kým nedôjde k riešeniu: V Matúšovi 18 nás Ježiš

⁵ Jednou výnimkou je tajný hriech Ananiáša a Zafiry v Skutkoch 5:1-11. V tejto situácii bol Duch Svätý (verše 3, 8) tak mocne prítomný, že do veku cirkvi prišiel s posledným súdom, keď budú odhalené tajomstvá všetkých sŕdc a vtedy „celej cirkvi a všetkých, čo o tom počuli, zmocnil sa veľký strach“ (11).

⁶ Pozrite si však oddiel **c** nižšie ohľadom potreby verejného odhalenia vážneho hriechu zborového vodcu.

opäť učí, že nemôžeme ostať len pri súkromnom rozhovore, ak ten neprinesie uspokojivé výsledky. Ježiš trvá na tom, aby najprv išiel ten, proti komu bol hriech spáchaný, a potom so sebou zobral jedného či dvoch ďalších (Matúš 18:15-16). Navyše, ak si kresťan myslí, že sa voči niekomu previnil (alebo dokonca keď si ten druhý človek *myslí*, že mu bolo ublížené), Ježiš trvá na tom, aby osoba, ktorá sa previnila (alebo si to o nej tá druhá myslí), išla za osobou, ktorá sa považuje za obeť (Matúš 5:23). To znamená, že keď nám niekto ublížil alebo si iní myslia, že sme im ublížili, *je to stále naša zodpovednosť* prevziať iniciatívu a ísť za tým človekom. Ježiš nám nedovoľuje čakať, kým ten druhý príde za nami.

Ježiš konkrétne nehovorí, že po súkromnom stretnutí a stretnutí malej skupiny je potrebné vec priniesť pred staršovstvo či zborových predstaviteľov, ale že tento bezprostredne nadväzujúci krok sa zdá vhodným, pretože Ježiš možno iba zhrňa celý proces a nespomína nevyhnutne každý jeho krok. V Novej zmluve je dokonca viacero príkladov, keď dochádza k napomínaniu v rámci malej skupinky, ktorú tvoria starší či iní zboroví predstavitelia (pozri 1 Tesaloničanom 5:12; 2 Timotejovi 4:2; Titovi 1:13; 2:15; 3:10; Jakubov 5:19-20). Navyše, v prospech tohto bezprostredne nadväzujúceho kroku hovorí aj princíp snahy obmedziť povedomie o hriechu na čo najmenšiu skupinu.

Ježiš hovorí, že ak sa situácia nedá vyriešiť, „povedz to cirkvi“ (Matúš 18:17). V tomto prípade sa má zbor zhromaždiť, vypočuť si fakty o tom prípade a dospieť k rozhodnutiu. Keďže Ježiš pripúšťa možnosť, že dotyčná osoba „neposlúchne ani cirkev“ (v.17), je možné, že zbor sa bude musieť prvýkrát stretnúť, aby rozhodol o tom, čo povedať previnilcovi, a druhýkrát, aby dotyčnú osobu vylúčili zo zborového spoločenstva.⁷

⁷ 1 Korintčanom 5:4 taktiež požaduje, aby sa k tomuto poslednému kroku zborovej disciplíny zhromaždil zbor.

S týmito pokynmi o zborovej disciplíne Ježiš taktiež pripomína cirkvi, že za rozhodnutiami cirkvi je jeho vlastná prítomnosť a moc: „Amen, opäť vám hovorím: Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, *tam som ja medzi nimi*“ (Matúš 18:19-20).

Ježiš dáva všeobecný sľub, že bude prítomný na stretnutiach cirkvi, ale tu špecificky hovorí o prípadoch, keď sa zbor stretne ohľadom zborovej disciplíny pre hriech niektorého člena. Podobne Pavol hovorí Korintčanom, aby zhromaždení zakročili voči chybujuúcemu členovi „*s mocou nášho Pána Ježiša Krista*“ (1 Korintčanom 5:4).

Táto činnosť sa nemá vykonávať ľahkovážne, ale prebieha v Pánovej prítomnosti, pričom jej duchovnú zložku vykonáva sám Pán.

Keď taký prípad nastane, celý zbor potom bude vedieť, že chybujúci človek už viac nie je považovaný za člena zboru, a tej osobe bude odopretý prístup k Večeri Pánovej, keďže účasť na nej je prejavom účasti na jednote cirkvi (1 Korintčanom 10:17: „Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, *lebo všetci máme podiel na jednom chlebe*“).

V Novej zmluve sú ďalšie oddiely, ktoré hovoria o vyhýbaní sa spoločenstvu s exkomunikovaným človekom. Pavol hovorí Korintčanom: „Chcel som vám napísať, *aby ste sa nestýkali* s takým, ktorý sa nazýva bratom, no pritom je smilník, lakomec, modloslužobník, rúhač, opilec alebo vydierač; s takými ani len nejedávajte!“ (1 Korintčanom 5:11). Tesaloničanom vraví: „Prikazujeme vám, bratia, v mene nášho Pána Ježiša Krista, aby ste sa stránilí každého brata, ktorý žije neporiadne, a nie podľa podania, ktoré ste prijali od nás“ (2 Tesaloničanom 3:6). Navyše, hovorí: „Ak niekto neposlúchne naše slovo v tomto liste, toho si poznačte a nestretávajte sa s ním, nech sa hanbí. Nepokladajte ho však za nepriateľa, ale napomínajte ho ako brata (2 Tesaloničanom 3:14-15). 2 Jánov 10:10 taktiež zakazuje prijímať do domu či zdrá-

viť kohokoľvek, kto hlása falošné učenie. Tieto pokyny majú zjavne zabrániť tomu, aby zbor pôsobil na okolie dojmom, že schvaľuje neposlušnosť chybujúcej osoby.

c. Disciplína pri zborových vedúcich

V jednom oddiele Pavol uvádza špeciálne pokyny ohľadom postupu voči starším zboru pri zborovej disciplíne:

Žalobu na staršieho neprijímaj, iba ak ju potvrdia dvaja alebo traja svedkovia. Tých, čo hrešia, pokarhaj pred všetkými, aby aj ostatní žili v bázni. Zaprisahávam ťa pred Bohom a Ježišom Kristom i pred vyvolenými anjelmi, aby si sa podľa tohto správal bez predsudkov a nič nekonal z náklonnosti k niekomu (1 Timotejovi 5:19-21).

Pavol tu zdôrazňuje opatrnosť, aby boli starší chránení pred osobnými útokmi: zásah pri previnení staršieho v takomto prípade vyžaduje dôkazy dvoch alebo troch svedkov. „Tých, čo hrešia“⁸ je potrebné pokarhať „pred všetkými“. Dôvodom je, že nesprávne správanie starších je zlým príkladom, ktorý bude s veľkou pravdepodobnosťou mať ďalekosiahly negatívny dopad na druhých, ktorí vidia ich životy. Potom Pavol pripomína Timotejovi, aby v takejto situácii „nič nekonal z náklonnosti k niekomu“. To je veľmi užitočné varovanie, keďže Timotej bol pravdepodobne blízky priateľ mnohých starších zboru v Efeze.

Pavlovo prikázanie verejne pokarhať hrešiaceho staršieho znamená, že je nutné zbor nejakým spôsobom informovať o druhu previnenia (*pokarhaj [ich] pred všetkými*“, v.20)⁹ Na druhej

⁸ V 1 Tim 5:20 je význam slovného spojenia *tous harmartanontas* očividne „zotrvať v hriechu“, pretože prítomné prídavné vyjadruje dej pretrvávajúci určitý čas.

⁹ Keď zbory musia podrobiť disciplíne zborového vodcu, je ľahko možné, že sa Pavlovo prikázanie nezoberie vážne a zbor nebude dostatočne informovaný o charaktere daného hriechu. Ak sa stane niečo také, tak sa zbor dozvie len to, že

strane, nie je nutné zbor informovať o každučkom detaile. Dobrým princípom je povedať zboru dosť na to, (1) aby pochopili, aké vážne to previnenie bolo, (2), aby rozumeli procesu disciplíny a podporovali ho a (3) aby následkom toho nemali dojem, že hriech bol bagatelizovaný alebo zatajovaný, ak sa neskôr dozvedia o ďalších detailoch.

Takéto verejné odhalenie hriechu vodcu bude zboru signalizovať, že vodcovia zboru pred nimi v budúcnosti takéto veci nebudú schovávať. To zväčší dôveru zboru a integritu staršovstva. Taktiež pomôže hrešiacemu vodcovi začať postupný proces obnovy vzťahov a dôvery v zbore, pretože nebude musieť čeliť ľuďom s rôznymi špekuláciami o jeho hriechu, ale bude s ľuďmi, ktorí budú vedieť, čo konkrétne bolo jeho hriechom a budú môcť vidieť pravé pokánie a zmenu v tej oblasti jeho života.

A čo vážne hriechy ľudí, ktorí nie sú vodcami v zbore? Písmo nikde nekáže verejne odhaliť hriechy ľudí, ktorí sú bežní členovia, ale nie uznani ako vodcovia v zbore. K vodcom sa však pristupuje odlišne pretože ich životy majú byť „bez úhony“ (1 Timotejovi 3:2) a ich životy majú byť príkladom, ktorý iní kresťania majú nasledovať (Pozrite 1 Timotejovi 4:12).¹⁰

d. Iné aspekty zborovej disciplíny:

Keď už disciplína prebehla, hneď ako hriešnik prejavuje pokánie v akomkoľvek štádiu procesu disciplíny, mali by kresťania, ktorí o nej vedia, rýchlo prijať kajúcneho hriešnika späť do zborového spoločenstva. Pavol hovorí: „Preto mu radšej *odpustite a potešte ho*, aby

vodca bol zbavený funkcie pre nejaký hriech (alebo sa možno spomenie všeobecný druh hriechu). Ale toto pri verejnom napomenutí naozaj nie je účinné. Keďže je to také vážne, spôsobí to len zmätok, špekulácie a ohováranie. Navyše môžu v zbore nastať vážne rozkoly, pretože pri nedostatku informácií môžu niektorí ľudia pokladať disciplínu za príliš tvrdú a iní za príliš miernu, a tak zbor nebude jednotne podporovať tento proces.

¹⁰ „Bez úhony“ tu chápem tak, že žijú také životy, že sa ich nedá oprávnene obviňovať zo žiadneho vážneho previnenia.

ho nezachvátil priveľký zármutok... A preto vás prosím, aby ste mu preukázali lásku. (2 Korinťanom 2:7-8; porovnaj 7:8-11). Opäť zdôrazňujem, že našim cieľom pri vykonávaní zborovej disciplíny by nikdy nemalo byť trestanie vyplývajúce z túžby po pomste, ale náprava a uzdravenie.

Postoj, s ktorým disciplínu v ktoromkoľvek štádiu presadzujeme, je tak tiež veľmi dôležitý. Je nutné byť jemný a pokorný a so skutočným vedomím si vlastnej slabosti a so strachom, že aj my môžeme upadnúť do podobných hriechov. „Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, čo ste vedení Duchom, napravte ho v duchu miernosti a každý *daj si pozor sám na seba, aby si i ty nepadol do pokušenia*“ (Galatťanom 6:1).

Je nemúdre si vopred vytvoriť časový harmonogram a oznámiť ľuďom predpokladanú dĺžku trvania procesu disciplíny. Dôvodom je, že nevieme predpovedať, ako dlho bude trvať, kým Duch Svätý spôsobí hlboké, skutočné

pokánie a zmenu stavu srdca hriešnika, ktorý pôvodne viedol k hriechu.

Na záver, mali by sme si všimnúť, že hneď po oddiele o zborovej disciplíne v Matúšovi 18:15-20 Ježiš dôrazne hovorí, že potrebujeme osobne odpúšťať tým, ktorí proti nám hrešia (Matúš 18:21-35). Máme odpúšťať tým, ktorí nám ubližujú, „sedemdesiatkrát sedem“ (v. 22) a Ježiš hovorí, že náš nebeský Otec nás veľmi potrestá, ak *neodpustíme svojmu bratovi zo srdca*. Oddiel o zborovej disciplíne a tento oddiel by sme mali vnímať ako vzájomne sa dopĺňajúce a nie si protirečiace. Ako jednotlivci musíme v našich srdciach stále odpúšťať a neprechovávať zášť. Ale určite môžeme niekomu odpustiť v srdci a stále vyhľadávať zborovú disciplínu pre dobro toho človeka, ktorý pácha hriech, pre dobro zboru, pre Kristovu česť a preto, že to káže Božie Slovo.

*

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Zhodnoťte svoj život v oblasti, v ktorej by ste možno potrebovali zborovú disciplínu

Hlbšie porozumenie

- Opíšte, prečo majú miestne zbory uplatňovať zborovú disciplínu.

- Vyberte si jednu z nasledujúcich tém a napíšte o nej krátky odsek:
 - Aké sú účely cirkevnej disciplíny?
 - Za aké hriechy by mal zbor uplatňovať cirkevnú disciplínu?
 - Aké sú biblické kroky (proces) pri zborovej disciplíne?

Zručnejšia služba

- Preskúmajte postupy a princípy pre disciplínu vo vašom zbore.

- Zvážte, či niekto vo vašom zbore teraz nepotrebuje cirkevnú disciplínu. Ak áno, podniknite vhodné disciplinárne kroky.

KROK 5: DISKUSIA O TÉME **Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?**

1. Čo je cirkevná disciplína a prečo je taká dôležitá?

2. Aké sú absolútne biblické princípy pre vykonávanie cirkevnej disciplíny, ktorými by sa mal riadiť každý miestny zbor? Uvažujte nad týmito oblasťami:
 - účely disciplíny
 - druhy hriechu, ktoré vyžadujú disciplínu
 - vhodný postup pri disciplíne

3. Aké postoje nevyhnutne potrebujú mať tí, ktorí uplatňujú cirkevnú disciplínu?

4. Aké základné možnosti uplatňovania disciplíny biblia uvádza? Mali by sa všetky hriechy riešiť rovnakým postupom? Prečo áno alebo prečo nie?

5. Do akej miery je zborová disciplína výlučnou zodpovednosťou vodcov v zbore a do akej miery má byť zapojený celý zbor?

6. Ako sa vášmu zboru darí v oblasti zborovej disciplíny? Aké zmeny by ste mohli urobiť, aby ste zlepšili uplatňovanie disciplíny?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI

Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?

1. Berúc do úvahy to, čo ste sa doučili od ostatných v skupine, ako by ste upravili svoje závery? Navrhli ste nejaké princípy zborovej disciplíny, ktoré nepatria k biblickým nemenným nariadeniam? Vynechali ste niektoré princípy, ktoré teraz chcete zahrnúť do vašich postojov?

2. Aký krok podniknete, aby ste zlepšili aplikáciu disciplíny vo vašom zbore? (Kedy, kto, atď.)

3. Ak niekto vo vašom zbore potrebuje cirkevnú disciplínu, podniknite vhodné biblické kroky aby ste ho s láskou podrobili disciplíne.

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola

POZNÁMKY